

адекватны основным целям и задачам предприятия, в частности для руководства они увязаны с прибылью, для рабочих – с экономией ресурсов. Представленная выше шкала стимулирования работников может быть применена для предприятий различных форм собственности, организационно-правовой формы и сферы деятельности, что делает ее достаточно гибким инструментом в помощь руководителям организаций.

Применение экономически обоснованных шкал стимулирования повышает объективность расчета премиальных выплат, повышают мотивацию работников, позволяют прогнозировать размер премиального фонда, а следовательно и конечных финансовых показателей в данном направлении. Эффективная система премирования может способствовать повышению конкурентоспособности предприятия целом.

Список литературы:

1. Иванова О.А. Материальное стимулирование улучшения использования оборотных средств предприятия / О.А. Иванова // Вчені зап. Харк. гуманіт. ін-ту «Нар. укр. акад.». – Х., 2006. – Т. 12. – С. 258 – 266.
2. Колот А.М. Мотивація персоналу: підручник / А.М. Колот. – К.: КНЕУ, 2002. – 337 с.
3. Хлопаева Н. Секретарь-референт: проблемы мотивации / Н. Хлопаева // Секрет. дело. – 2007. – № 12. – С. 6 - 9.

ОСОБЛИВОСТІ УПРАВЛІННЯ ПІДПРИЄМСТВОМ НА ОСНОВІ ЛОГІСТИЧНОГО ПІДХОДУ В СУЧАСНИХ УМОВАХ ГОСПОДАРЮВАННЯ

*Папіж Ю.С., к.е.н., доцент, доцент кафедри менеджменту виробничої сфери,
Кольмаз О.Ю., студент,
Державний ВНЗ «Національний гірничий університет,
м. Дніпропетровськ, Україна*

Динамічний розвиток ринкових процесів в Україні, реформування усього комплексу виробничих відносин вимагають створення принципово нової системи управління промисловими підприємствами. Перехід на інноваційну модель розвитку економіки України неможливий без ефективного управління процесами формування і трансформування потоків послуг та товарно-матеріальних потоків. Основні засади такого управління вимагають конкретних механізмів, заснованих на логістичному підході до організації потокових процесів і потоків на довиробничому, внутрішньовиробничому і поствиробничому етапах переміщення матеріальних і нематеріальних ресурсів.

Для кращого розуміння такого підходу в управлінні необхідно детальніше розглянути сутність логістичних потоків та процесів. У найзагальнішому розумінні потік – це маса, що рухається, сукупність об'єктів, сприймана як єдине ціле. Більшістю авторів потік розуміється як сукупність однорідних об'єктів, сприйманих

як єдине ціле [14]. Звертаючись до розробок російських учених, що стосуються проблеми визначення й класифікації категорії «потік» у логістиці, варто виділити роботи А.М. Гаджинського. Цей автор визнає факт, що у зв'язку із розвитком методів управління, ідея й метод логістики починають виходити за межі управління матеріальними потоками й застосовуватися у ширшому плані. При цьому А.М. Гаджинський підкреслює, що основний потенціал логістики закладено в раціоналізації управління саме матеріальними потоками, а також пов'язаними з ними інформаційними потоками [4]. Властиво категорію «матеріальний потік» цей російський учений визначає як вантажі, деталі, товарно-матеріальні цінності, розглянуті в процесі додавання до них різних логістичних операцій і віднесені до часового інтервалу. Напевно, що параметр часу виділяється автором навмисно, щоб підкреслити факт існування потоку тільки у часі, а також важливість такої характеристики матеріального потоку, як його інтенсивність.

При управлінні логістичними потоками та процесами важливе значення має функціональний розподіл процесів у логістичній системі.

Функціональний розподіл операцій у логістичній системі визначає різні функціональні логістичні підсистеми, через які проходять матеріальні та інформаційні потоки, включаючи всю необхідну сукупність виробничих і допоміжних процесів від ринку закупок до ринку споживачів. Основна ціль логістики постачання полягає в забезпеченні заготівлі матеріальних цінностей за основними показниками (термін поставки, кількість, якість, асортимент тощо) з мінімальними витратами.

Згідно функціональної структури логістичної системи підприємства можна констатувати, що перша фаза логістичного процесу (перша підсистема) — це логістика постачання, яка охоплює рух сировини, виробничих і допоміжних матеріалів, а також комплектуючих виробів і запасних частин з ринку закупок до складів підприємства. Вона включає в себе зовнішнє транспортування матеріальних цінностей, їх складування на підприємстві та відповідне переміщення до місця виробничого складування в процесі виготовлення продукції.

Основним перспективним напрямом розвитку логістичної підсистеми постачання є структуризація стратегії постачання на базі сучасних концепцій: *min* кількість постачальників (*SingleSourcing*); виробничо синхронне постачання, або точно, своєчасно (*Just-in-time*); інтеграція постачальників у розвиток виробництва (*Zulieferintegration*) тощо [1].

У другій підсистемі логістичного процесу відбувається рух матеріальних цінностей зі складів підприємства на виробництво й безпосереднє виробництво. Виробнича логістика охоплює функціональну галузь безпосереднього виробництва як процесу виготовлення продукції та включає в себе процеси від початку виробництва до передачі продукції у функціональну підсистему збуту, зокрема й внутрішньо-транспортні переміщення продукції. Виробнича логістика інтегрує в собі також транспортування матеріалів, деталей, комплектуючих виробів усередині виробничих цехів між виробничими дільницями, включаючи проміжне складування. Основна ціль

виробничої логістики полягає в організації безперервного ланцюга технологічного процесу виготовлення замовленої продукції за одночасної мінімізації наявності товарів у процесі виготовлення та затрат на виробництво [3].

Третя підсистема — рух готової продукції від закінчення виготовлення через систему оптових і роздрібних складів до кінцевого споживача — логістика збуту. Окрім готової продукції матеріальний потік тут можуть складати також запасні частини, які мають попит на ринку. Логістика збуту часто трактується як дистрибуційна (розподільча) логістика, оскільки зачіпає процеси розподілу готових виробів замовникові. Логістика збуту орієнтована на комплексне планування, управління та фізичне оброблення потоку готових виробів від моменту здачі товарів на склад до отримання замовником з метою оптимізації витратних та часових характеристик вказаної частини логістичного ланцюга [2]. Основна ціль логістики збуту полягає в організації збутової діяльності відповідно до замовлень клієнтів з мінімальними матеріальними й часовими витратами на складування готових виробів, їх пакування, на вантажно-розвантажувальні та транспортні роботи.

Крім того, існують ще важлива складова кожної з названих підсистем - це транспортна логістика, яка охоплює найрізноманітніші процеси транспортної мережі. Вона включає як внутрішньовиробничий, так і зовнішній (невиробничий) транспорт і охоплює процеси транспортування в постачанні, виробництві, збуті, у сфері реалізації відходів, зокрема збір відходів у сфері споживання. Отже, транспортна логістика інтегрує в комплексі планування, управління та фізичне транспортування матеріальних ресурсів, виробів і виробничих відходів з метою мінімізації транспортних витрат та затрат часу. Основна ціль транспортної логістики полягає в наданні необхідних транспортних послуг у галузях постачання, виробництва, збуту та переробки відходів з мінімальними витратами й орієнтацією на поступове зменшення потреб у транспорті.

Отже, при управлінні логістичними поточковими процесами використовують різні методи та підходи. До основних методів, які застосовуються для розв'язання наукових і практичних задач у галузі логістики, слід віднести методи системного аналізу, дослідження операцій, статистичні, методи прогнозування, кібернетичний підхід, методи експертних оцінок. Використання цих методів дає змогу прогнозувати рух матеріальних, фінансових та інформаційних потоків, створити інтегровані корпоративні інформаційні системи для удосконалення управління підприємством.

Список літератури:

1. Hans-Cristian Kopp. Unternehmenslogistik, T.3, Manuskriptdruck, 1994.
2. Бауэрсокс Дональд Дж. Логистика: интегрированный процесс снабжения и сбыта / Дональд Дж. Бауэрсокс, Дейвид Дж. Клосс. – М.: Олимп-Бизнес, 2000. – 608 с.
3. Бутрин А.Г. Поточковые процессы промышленного предприятия / А.Г. Бутрин. – Челябинск: Изд-во ЮУрГУ, 2001.– 157 с.
4. Гаджинский А.М. Логистика: учебник / А.М. Гаджинский. – М.:Маркетинг, 2000. – 375 с.